

VYHLÁŠKA

ze dne 13. listopadu 2002

**o způsobu stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře
a o zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd**

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 68 k provedení § 3 odst. 4 [zákona](#) č. 449/2001 Sb., o myslivosti, (dále jen "zákon"):

§ 1**Zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd
pro spárkatou zvěř**

Honitba nebo její část se podle charakteristiky přírodních podmínek zařazuje do jakostní třídy honitby [§ 2 písm. l) zákona] pro tyto druhy zvěře: daněk skvrnitý, jelen evropský, jelenec běloocasý, kamzík horský, muflon, prase divoké, sika Dybowského, sika japonský, srnec obecný (dále jen "spárkatá zvěř") způsobem uvedeným v příloze č. 1 této vyhlášky. Jsou-li jednotlivé části honitby podle přírodních podmínek zařazeny do různých jakostních tříd, stanoví se jakostní třída honitby jako jejich aritmetický průměr.

§ 2**Normované stavy spárkaté zvěře**

(1) V honitbě, s výjimkou obory zařazené do jakostní třídy honitby (§ 1), se normovaný stav jednotlivých druhů spárkaté zvěře, s výjimkou srnce obecného, stanoví podle výměry spolu souvisejících lesních pozemků¹⁾ nebo jiných spolu souvisejících honebních pozemků porostlých stromy a keři lesních dřevin, o celkové výměře alespoň 50 ha v honitbě (dále jen "lesní celek"), kterou daný druh zvěře využívá, tak, aby

- a) nebyl nižší než minimální stav daného druhu spárkaté zvěře stanovený pro honitbu v § 5 odst. 1 až 4 a pro oboru v § 5 odst. 5,
- b) nepřekročil normovaný stav daného druhu zvěře uvedený pro jakostní třídu v příloze č. 2 této vyhlášky a
- c) nepřekročil souhrnný [počet](#) spárkaté zvěře, s výjimkou prasete divokého, v honitbě uvedený v příloze č. 2 této vyhlášky; přepočítací poměr jednotlivých druhů spárkaté zvěře se stanoví takto:

- 1 jedinec spárkaté zvěře je roven
- 1 jedinci jelena evropského
- 1 jedinci siky Dybowského
- 1 jedinci siky japonského
- 2 jedincům jelence běloocasého
- 2 jedincům daňka skvrnitého
- 2 jedincům muflona nebo
- 4 jedincům kamzíka horského nebo
- 4 jedincům srnce obecného.

Je-li výměra lesního celku v honitbě nižší, popřípadě vyšší než 1 000 ha, stanoví se normovaný stav spárkaté zvěře přepočtem podle skutečné výměry lesního celku v honitbě.

(2) Normovaný stav srnce obecného se stanoví podle odstavce 1 písm. a) a c) samostatně pro lesní celek a samostatně pro pozemky polní části honitby. Vyskytují-li se v honitbě obě [skupiny](#) pozemků, stanoví se normovaný stav srnce obecného jako součet normovaných stavů stanovených samostatně pro každou skupinu pozemků. Pozemky polní části honitby se pro účely této vyhlášky rozumí honební pozemky druhu: orná půda, trvalý travní porost a ostatní plocha.²⁾ Je-li výměra pozemků polní části honitby nižší, popřípadě vyšší než 1 000 ha, stanoví se normovaný stav srnce obecného přepočtem podle skutečné výměry pozemků polní části honitby.

(3) V oboře [§ 2 písm. j) zákona] se normovaný stav spárkaté zvěře, pro kterou byla obora uznána, stanoví podle odstavce 1 písm. a) a dále tak, aby normovaný stav jednotlivých druhů spárkaté zvěře ve svém souhrnu nebyl vyšší než 1 jedinec spárkaté zvěře na 2 ha výměry obory. Pro jednotlivé druhy spárkaté zvěře, s výjimkou prasete divokého, se použije přepočítací poměr podle odstavce 1 písm. c) a pro prase divoké se přepočítací poměr stanoví takto: 1 jedinec spárkaté zvěře je roven 2 jedincům prasete divokého.

(4) Pro oblast chovu zvěře (§ 3 odst. 3 zákona) se normovaný stav spárkaté zvěře stanoví součtem normovaných stavů jednotlivých druhů spárkaté zvěře uvedených v rozhodnutích o uznání jednotlivých honiteb, které tuto oblast chovu zvěře tvoří, s výjimkou obor.

§ 3

Normovaný stav se nestanovuje pro ten druh spárkaté zvěře,

a) který se v honitbě, popřípadě na honebních pozemcích navrhovaných na uznání za honitbu nevyskytuje, pokud nejde o postup uvedený v § 5 odst. 2 zákona,

b) jehož chov v honitbě není možný (§ 3 odst. 1 zákona), nebo

c) u kterého není možné v honitbě dodržet minimální stav uvedený v § 5 odst. 1 až 4, nebo, jde-li o oboru, uvedený v § 5 odst. 5.

§ 4

Požadovaný poměr pohlaví, věková skladba a koeficient očekávané produkce spárkaté zvěře

(1) Požadovaný poměr pohlaví mezi samci a samicemi u spárkaté zvěře, s výjimkou kamzíka horského, je ve všech jakostních třídách honitby 1:1, u kamzíka horského je tento poměr 1:2 ve prospěch samic; ve zvlášť odůvodněných případech při zajišťování chovu zvěře (§ 3 odst. 1 a 2 zákona) lze stanovit odlišný poměr pohlaví ve prospěch každého z nich.

(2) Koeficient očekávané produkce se vztahuje pouze k dospělým samicím a stanoví se v každé jakostní třídě v tomto rozpětí:

druh zvěře	daněk skvrnitý	jelen evropský	jelenec běloocasý	kamzík horský	muflon	prase divoké	sika Dybowského	sika japonský	srnec obecný	
									les	pole
koeficient očekávané produkce	0,8 - 0,9	0,7 - 0,8	0,6 - 0,7	0,2 - 0,3	0,8 - 0,9	3,2 - 4,5	0,8 - 0,9	0,8 - 0,9	0,8 - 1,2	0,5 - 1,0

(3) Ve zvlášť odůvodněných případech při působení pro zvěř nepříznivých civilizačních faktorů (např. turistický ruch, hustota a intenzita provozu na pozemních komunikacích, rekreační zástavba) nebo v důsledku povodní lze stanovit odlišný koeficient očekávané produkce, než je uvedeno v odstavci 2.

(4) Koeficient očekávané produkce srnce obecného se stanoví samostatně pro lesní celek a samostatně pro pozemky polní části honitby. Vyskytují-li se v honitbě obě skupiny pozemků uvedené v předchozí větě, stanoví se koeficient očekávané produkce srnce obecného souhrnně pro celou honitbu jako vážený aritmetický průměr. [Váhou](#) jsou normovaný stav srnce obecného pro lesní celek a normovaný stav srnce obecného pro pozemky polní části honitby.

(5) Věková skladba spárkaté zvěře se ve všech jakostních třídách honitby stanoví

a) podle koeficientu očekávané produkce procentem dospělých samců, dospělých samic a mláďat takto:

druh spárkaté zvěře		samci	samice	mláďata	druh spárkaté zvěře		samci	samice	mláďata (selata)
	koeficient očekávané produkce	%	%	%		koeficient očekávané produkce	%	%	%
daněk skvrnitý	0,8	39	39	22	sika japonský	0,8	39	39	22
	0,9	38	38	24		0,9	38	38	24
jelen evropský	0,7	40	40	20	srnec obecný (les i pole)	0,8	39	39	22
	0,8	39	39	22		0,9	38	38	24
jelenec běloocasý	0,6	41	41	18		1,0	37	37	26
	0,7	40	40	20		1,1	37	37	26
kamzík horský	0,2	26	52	22		1,2	36	36	28
	0,3	27	54	19	prase divoké	3,2	38	38	24
muflon	0,9	38	38	24		3,5	37,5	37,5	25
	1,0	37	37	26		4,0	36	36	28
sika Dybowského	0,8	39	39	22		4,5	35	35	30
	0,9	38	38	24					

b) a procentem zastoupení věkových tříd u dospělých samců takto:

1. daněk skvrnitý

- v I. věkové třídě, od 1 roku do 3 let, 31 %,
- ve II. věkové třídě, od 4 do 6 let, 26 %,
- ve III. věkové třídě, od 7 let, 43 %,

2. jelen evropský

- v I. věkové třídě, od 1 roku do 4 let, 44 %,
- ve II. věkové třídě, od 5 do 8 let, 37 %,
- ve III. věkové třídě, od 9 let, 19 %,

3. jelenec běloocasý

- v I. věkové třídě, od 1 roku do 3 let, 40 %,
- ve II. věkové třídě, od 4 do 6 let, 37 %,
- ve III. věkové třídě, od 7 let, 23 %,

4. kamzík horský

- v I. věkové třídě, od 1 roku do 3 let, 50 %,
- ve II. věkové třídě, od 4 do 7 let, 20 %,
- ve III. věkové třídě, od 8 let, 30 %,

5. muflon

- v I. věkové třídě, od 1 roku do 3 let, 37 %,
- ve II. věkové třídě, od 4 do 6 let, 37 %,
- ve III. věkové třídě, od 7 let, 26 %,

6. prase divoké

- v I. věkové třídě (lončák), od 1 do 2 let, 28 %,
- ve II. věkové třídě, od 3 do 4 let, 46 %,
- ve III. věkové třídě, od 5 let, 26 %,

7. sika Dybowského

- v I. věkové třídě, od 1 roku do 4 let, 44 %,
- ve II. věkové třídě, od 5 do 8 let, 37 %,
- ve III. věkové třídě, od 9 let, 19 %,

8. sika japonský

- v I. věkové třídě, od 1 roku do 4 let, 44 %,
- ve II. věkové třídě, od 5 do 8 let, 37 %,
- ve III. věkové třídě, od 9 let, 19 %,

9. srnec obecný

- v I. věkové třídě, od 10 měsíců do 2 let, 41 %,
- ve II. věkové třídě, od 3 do 4 let, 24 %,
- ve III. věkové třídě, od 5 let, 35 %.

§ 5

Minimální stav spárkaté zvěře

(1) V honitbě, s výjimkou obory, se minimální stav spárkaté zvěře stanovuje pro každých 1 000 ha výměry lesního celku při zachování poměru pohlaví (§ 4 odst. 1) takto:

- 5 jedinců prasete divokého,
- 10 jedinců jelena evropského, siky Dybowského a siky japonského,
- 15 jedinců daňka skvrnitého, jelence běloocasého a muflona,
- 20 jedinců kamzíka horského,
- 25 jedinců srnce obecného.

(2) Jestliže výměra lesního celku, s výjimkou obory, je nižší, popřípadě vyšší než 1 000 ha, stanoví se minimální stavy druhů zvěře uvedených v odstavci 1 písm. a) až d) přepočtem podle skutečné výměry lesního celku v poměru pohlaví (§ 4 odst. 1). Pokud by po provedeném přepočtu byl minimální stav některého z uvedených druhů zvěře nižší než 5 jedinců, nelze tento druh zvěře v honitbě chovat (§ 3 odst. 1 a 2 zákona).

(3) Pro pozemky polní části honitby se minimální stav srnce obecného stanoví 10 jedinců na 1 000 ha těchto pozemků při zachování poměru pohlaví (§ 4 odst. 1). Jestliže výměra pozemků polní části honitby je nižší, popřípadě vyšší než 1 000 ha, minimální stav srnce obecného se stanoví přepočtem podle skutečné výměry pozemků polní části honitby, nesmí však být nižší než 5 jedinců srnce obecného při zachování poměru pohlaví (§ 4 odst. 1). Pokud by po provedeném přepočtu byl minimální stav srnce obecného pro pozemky polní části honitby nižší než 5 jedinců, nelze srnce obecného v honitbě chovat (§ 3 odst. 1 a 2 zákona).

(4) Minimální stav srnce obecného se stanoví podle odstavců 1 a 2 samostatně pro lesní celek a samostatně pro pozemky polní

části honitby. Vyskytují-li se v honitbě obě skupiny pozemků, stanoví se minimální stav srnce obecného jako součet minimálních stavů stanovených samostatně pro každou skupinu pozemků.

(5) V oboře se stanoví minimální stav každého z druhů spárkaté zvěře tak, aby byla v oboře zajištěna přirozená reprodukce daného druhu zvěře. Minimální stav těchto druhů zvěře však nesmí být vyšší než normovaný stav (§ 2 odst. 3).

§ 6

Zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd pro bažanta obecného a zajíce polního

Honitba nebo její část se do jakostní třídy zařadí podle přírodních podmínek pro bažanta obecného způsobem uvedeným v příloze č. 3 této vyhlášky a pro zajíce polního způsobem uvedeným v příloze č. 4 této vyhlášky. Jakostní třída honitby podle přírodních podmínek se stanoví jako aritmetický průměr jakostních tříd přiřazených k nadmořské výšce, přírodním podmínkám polní části honitby a přírodním podmínkám lesního celku.

§ 7

Normovaný stav bažanta obecného a zajíce polního

(1) V honitbě zařazené do jakostní třídy (§ 6) se normovaný stav bažanta obecného stanoví způsobem uvedeným v příloze č. 5 této vyhlášky a zajíce polního způsobem uvedeným v příloze č. 6 této vyhlášky. Při stanovení normovaného stavu uvedených druhů zvěře se vychází z výměry honebních pozemků v honitbě, kterou daný druh zvěře využívá, a skupiny A, B, C nebo D, přiřazené k jednotlivým čtvrcům (příloha č. 7 této vyhlášky) v bioindikační síti České republiky (příloha č. 8 této vyhlášky). Je-li výměra pozemků využívaných bažantem obecným nebo zajícem polním v honitbě nižší, popřípadě vyšší než 100 ha, stanoví se normovaný stav uvedených druhů zvěře přepočtem podle skutečné výměry honebních pozemků využívaných těmito druhy zvěře v honitbě.

(2) V části honitby, která je bažantnicí [§ 2 písm. k) zákona], je normovaný stav bažanta obecného možno stanovit podle přírodních podmínek dané části honitby, nejméně však ve výši 37 jedinců na 100 ha, při zachování poměru pohlaví podle § 8 odst. 1. Je-li výměra části honitby, která je bažantnicí [§ 2 písm. k) zákona], nižší, popřípadě vyšší než 100 ha, stanoví se normovaný stav bažanta obecného přepočtem podle skutečné výměry části honitby, která je bažantnicí [§ 2 písm. k) zákona].

(3) Normovaný stav nelze stanovit pro bažanta obecného nebo zajíce polního v případě, že

- a) se daný druh zvěře v honitbě, popřípadě na honebních pozemcích navrhovaných na uznání za honitbu nevyskytuje, pokud nejde o postup podle § 5 odst. 2 zákona,
- b) v honitbě není možný jeho chov (§ 3 odst. 1 zákona),
- c) není možné v honitbě dodržet minimální stav podle § 9.

§ 8

Požadovaný poměr pohlaví a koeficient očekávané produkce pro bažanta obecného a zajíce polního

(1) V každé jakostní třídě honitby je požadovaný poměr pohlaví mezi samci a samicemi zajíce polního 1:1 a bažanta obecného 1:4; ve zvlášť odůvodněných případech při zajišťování chovu zvěře (§ 3 odst. 1 zákona) lze stanovit odlišný poměr pohlaví.

(2) Koeficient očekávané produkce bažanta obecného a zajíce polního se vztahuje k celkovému počtu uvedených druhů zvěře bez ohledu na pohlaví zvěře a stanoví se v jednotlivých výsledných jakostních třídách honiteb v tomto rozpětí:

druh zvěře	výsledná jakostní třída honitby			
	I	II	III	IV
bažant obecný	0,8 - 1,5	0,5 - 1,2	0,3 - 0,6	0,2 - 0,4
zajíc polní	0,6 - 1,0	0,5 - 0,8	0,3 - 0,6	0,2 - 0,4

(3) Ve zvlášť odůvodněných případech při působení pro zvěř nepříznivých civilizačních faktorů (např. turistický ruch, zvýšený pohyb obyvatel, hustota a intenzita provozu na pozemních komunikacích, stupeň chemizace zemědělství, imise) nebo v důsledku povodní lze stanovit odlišný koeficient očekávané produkce, než je uveden v odstavci 2.

§ 9

Minimální stav bažanta obecného a zajíce polního

(1) Minimální stav bažanta obecného a zajíce polního je 5 jedinců pro každý druh na 100 ha plochy honitby, pro kterou se stanoví normované stavy těchto druhů zvěře (§ 7 odst. 1). V honitbě nesmí být minimální stav bažanta obecného a zajíce polního nižší než 5 jedinců každého z uvedených druhů zvěře při zachování poměru pohlaví (§ 8 odst. 1). Je-li výměra pozemků využívaných bažantem obecným nebo zajícem polním v honitbě nižší, popřípadě vyšší než 100 ha, stanoví se minimální stav uvedených druhů zvěře přepočtem podle skutečné výměry honebních pozemků využívaných těmito druhy zvěře v honitbě. Pokud by po provedeném přepočtu byl minimální stav bažanta obecného nebo zajíce polního nižší než 5 jedinců, nelze takový druh zvěře v

honitbě chovat (§ 3 odst. 1 a 2 zákona).

(2) Minimální stav bažanta obecného v části honitby, která je bažantnicí [§ 2 písm. k) zákona] je stanoven podle výměry bažantnice a počtu 28 jedinců na 100 ha při zachování poměru pohlaví podle § 8 odst. 1. Je-li výměra části honitby, která je bažantnicí [§ 2 písm. k) zákona], nižší, popřípadě vyšší než 100 ha, stanoví se minimální stav bažanta obecného přepočtem podle skutečné výměry části honitby, která je bažantnicí [§ 2 písm. k) zákona]. Pokud by po provedeném přepočtu byl minimální stav bažanta obecného nižší než 7 jedinců, nelze takový druh zvěře v části honitby, která je bažantnicí [§ 2 písm. k) zákona], chovat (§ 3 odst. 1 a 2 zákona).

§ 10

Pro druhy zvěře neuvedené v § 1 a 6 se honitby nezařazují do jakostních tříd, nestanoví se pro ně požadovaný poměr pohlaví, věková skladba a koeficient očekávané produkce a nestanoví se pro ně minimální stavy a normované stavy.

§ 11
Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:
Ing. Palas v. r.

Poznámky pod čarou:

- 1) § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon).
- 2) Vyhláška č. 190/1996 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákona č. 210/1993 Sb. a zákona č. 90/1996 Sb., a zákon České národní rady č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 179/1998 Sb., vyhlášky č. 113/2000 Sb. a vyhlášky č. 163/2001 Sb.